

pri ktorých sa H₂O v analýze nestanovilo.

Pre bezvodé minerály a minerály s OH skupinou, v ktorých sa H₂O stanovilo, sa odporúčalo použiť obyčajný prepočet na základe kyslíka. Pre minerály s OH skupinou, pri ktorých sa H₂O nestanovilo, je vhodné použiť prepočet podľa kationov, ktorý dáva zhodné výsledky s obyčajným prepočtom na základe kyslíka, a teda prepočty sú navzájom porovnateľné.

S. Pramuka: Chemizmus minerálov bázičných metamorfovaných hornín vo fáci zeleňých bridlíc, Rudňany, 25. obzor

Študovali sa 3 odlišné minerálne paragenézy metapyroklastík: Qtz + Alb + r. m. ± Ep; Qtz + Alb + Chl + Ms + r. m. ± Ep; Qtz + Alb + Chl + Act + r. m. ± Ep, ktoré boli znázornené v AFM diagrame pri projekcii z bodu draselného živca. Sledovaný muskovit nevykazuje výrazné rozdiely vo svojom zložení. Prevláda v ňom muskovitová zložka (70–83 %). Obsah seladonitovej zložky sa pohybuje od 10 do 28 %, paragonitovej od 0 do 10 %.

Chlority sú v poli brungsvigitu, pyknochloritu a diabantitu (podľa Heya). Pozorujeme rozdielne typy chloritu v závislosti od pomeru Fe/Fe + Mg. Tieto rozdiely potvrdila i rtg analýza. Projekčné body amfibolu sú v poli aktinolitu (podľa Leaka).

Vo vzorkách s vyšším podielom Mg má aktinolit vystupujúci v chlorite zvýšený obsah Mg v zhode s chloritom oproti vzorkám so zvýšeným obsahom Fe v týchto mineráloch.

Minerálne paragenézy poukazujú, že tieto horniny vznikli v podmienkach chloritovej zóny fácie zelených bridlíc.

E. Gurinová: Krasové bauxity sveta

Prednáška bola zostavená na základe najnovších literárnych údajov týkajúcich sa danej problematiky so zameraním na možnosť ich aplikácie na podmienky bauxitových výskytov v oblasti Markušoviec.

E. Gurinová: Petrografia bauxitových výskytov pri Markušovciach

V obliakovom materiáli okolitých hornín sa opísali vulkanické horniny a ich metamorfne a alterované analógy. Z premien sa najčastejšie uplatnila karbonatizácia, sericitizácia, saussuritizácia, leukoxenizácia, chloritizácia a albitizácia. Živce a kremeň boli často katalyzované a sfudnaté minerály tlakovo deformované.

DTA a rtg analýzy potvrdili, že hlavnými minerálmi pelitického materiálu bauxitových výskytov boli kaolinit a illit, menej chlorit. Častá je klastická prímes kremeňa, živcov,

sporadická je organická hmota a zlúčeniny fosforu. Diaspor a böhmit sa potvrdili jedine vo vzorke MB-90 z vrtnu VMB-42 z hĺbky 52,5 m.

Horniny eocénu pri Markušovciach vznikli v nestálych podmienkach a študované pelity nemožno začleniť ani k jednému typu bauxitov vyčlenených Kontom (1954). Ani typy premien alumosilikátov danej oblasti nenasvedčovali, žeby tu mohli vznikaf bauxitové minerály. Opísané bauxitové nálezy sú zrejme produktmi remobilizácie lateritových polôh z južnejších oblastí.

A. Hradická — Z. Komoňová: Mineralogicko-petrografické štúdium z oblasti Slovinky — Gelnica

Mineralogické práce sa zamerali na sledovanie prejavov mineralizácie a žilných štruktúr. Na základe chemických analýz separovaných minerálov a nábrusového materiálu sa zachytili žilné štruktúry zaradené k hlavným žilným štruktúram slovinsko-gelnického rudného poľa. Určili sa kremeňovo-sulfidické a sideritovo-sulfidické žilné štruktúry.

J. Vozár: Geochemická charakteristika sideritu zo západného pokračovania nadložnej žily Droždiak a porovnanie so sideritom z bindtských žíl

Siderit tu vystupuje jednak vo forme drobných žiliek, ojedinele tvorí i väčšie akumulácie šošovkovitého charakteru. Jedná sa o strednozrnný až hrubozrnný siderit, ktorý vystupuje v paragenéze s kremeňom, zriedka s pyritom. V jednom prípade pozorovať siderit s rumelkou a spekularitom.

Karbonát predstavuje hlavne pistomezit, iba v jednej vzorke sa zistil sideroplezit. Obsah MgO v siderite smerom na západ sa oproti obsahom v oblasti jamy Mier zvyšuje.

Siderit sa chemickým zložením líši od sideritu hlavných žilných štruktúr. Možno pozorovať isté kopírovanie polí V blokov. Porovnaním sideritu zo západného pokračovania žily Droždiak so sideritom z bindtských žíl sme zistili zhodu v chemickom zložení, ktorá sa týka hlavných aj stopových prvkov.

J. Suchý: Analýza geochemických vzoriek metódou röntgenovo-fluorescenčnej spektrometrie (RFS)

Prvá časť prednášky sa dotýkala princípu RFS, prípravy štandardov a zostrojovania kalibračných kriviek jednotlivých prvkov.

V druhej časti autor rozobral stanovenia As, Sb, Bi, Ba, Sr, Y, Zr, Nb, Ta, Sc, Ge a Ga a uviedol ich metrologické charakteristiky (hranica dôkazu, hranica stanoviteľnosti, smerodajná odchýlka).